

Ændringer, man selv vil stille dertil — meget vel, saa kan man gjøre det. Der er imidlertid kommet en Beshnderlighed frem, for saa vidt den ærede Ordfører vil have „skulle“ rettet til „kunne“. Naar det ærede Medlem vil efterse mit Ændringsforslag, vil han finde Ordet „kunne“, og det er fuldstændig korrekt; thi Forudsætningen er her en anden. Lovforslaget Forudsætning er, at der skal være Vedtægter; nu bliver Forudsætningen, at der kan være Vedtægter, og saa er det ganske naturligt, at man kan gaa over fra „skulle“ til „kunne“. Men der er en Feil ved de Herrer's Ændringsforslag. Min Forudsætning for at tiltræde deres Tanke om at lade Vedtægterne blive frivillige, var den, at Forskrifterne i Kapitel 2 skulde blive anvendelige under de Forhold, som Kapitel 4 omhandler, og de Herrer ville se, at det Ændringsforslag, jeg har stillet, begynder med, at Forskrifterne i Kapitel 2 skulde finde Anvendelse her. Nu veed jeg meget vel, at Udvalget er tilbøielig gaaet ind derpaa; thi efter Lovforslaget vil det blive saaledes, at Bestemmelserne i §§ 7—8 og 11—12 i Kapitel 2 ville blive anvendelige ogsaa i Kapitel 4. Men man har undtaget to Paragrafer, og hvorfor, det forstaar jeg ikke ret; den ene maatte i alt Fald nødvendigvis tages med. Udvalget har altsaa — jeg kommer senere tilbage til det ærede Medlems Tanke — taget min Indrømmelse, men ikke den Forudsætning, under hvilken den er gjort. Det er en Feil, som jeg meget vil henstille, om man vil rette. Forresten er jeg meget villig til at tage Ændringsforslag Nr. 25 tilbage inden Afstemningen, om jeg finder det fornødent, idet jeg som sagt selvfølgelig ikke har Noget imod, om man vil foretrække sine egne Ændringer. Noget principiel Forskjel er der jo ikke. Man har paahængt Forslaget nogle Expropriationsbestemmelser og Bestemmelser i lignende Retning, hvilket jeg meget beklager; thi jeg tror ikke, de kunne gaa igjennem. Jeg skal udtale mig lidt nærmere om dem, naar jeg kommer til Ændringsforslagene. Hvis man vil følge Flertallet, antager jeg, at Lovforslaget ved 2den Behandling vil faae en saadan Skikelse, at det vil blive en Slags Pligt for mig — foruden de formelle Ændringsforslag, som Flertallet maaste vil stille — at stille en Række reelle Ændringsforslag, ligesom jeg selvfølgelig ogsaa er villig til at stille de fornødne formelle Ændringer. Jeg skal derfor ikke nu fordybe mig for stærkt i Enkeltighederne. Der er en almindelig Bemærkning, som jeg endnu kunde ønske at gjøre, og som jeg for Ørigt nærmest maa knytte til Ændringsforslag Nr. 2 og nogle Henstillinger, som

den ærede Ordfører har gjort om Rattegatsforholdene. Den ærede Ordfører ønskede, at man skulde komme til Forhandling med fremmede Magter og særlig een fremmed Magt om Fiskeriforholdene. Jeg kan ikke sige Andet, end at det vistnok kunde være ganske fornødent og nyttigt. Om der kunde komme et Resultat ud af saadaane Forhandlinger, baade om Bornholm og Rattegatiet, kan jeg ikke sige; men hvad jeg bestemt maa accentuere er, at jeg rigtignok tror, det er nødvendigt at have en Fiskerilov i sin Haand, for man giver sig til at forhandle. Man maa have den danske Lovgivnings Standpunkt paa Fiskeriomraadet, for man kan vente med nogen Nytte at gjøre et saadant Forsøg. Kun dette ønsker jeg at sige om det foreliggende Forslag i Almindelighed.

Ændringsforslag under Nr. 1 skal jeg med stor Glæde tiltræde. Jeg er ikke stikker paa, at man vil naae Diemedet, men det er fuldkomment rigtigt at stræbe i den Retning, at Bestemmelsen i § 1 om, at det er danske Underjaatter, hvem Fiskeriet paa Søterritoriet tilkommer, ikke kan omgaaes. Det er det, man vil søge at forhindre derved. Om det er aldeles tilstrækkeligt, veed jeg ikke. Det næste Ændringsforslag vedrører Bornholm og Fiskeriet der. Det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) og Flere have allerede udtalt sig derom. Den ærede Ordfører var jo mest tilbøielig til at give mig Ret i min Opfattelse, og jeg troer ogsaa, at den er rigtig. Jeg ønsker i Ørigt ikke at komme dybere ind paa en Forhandling om dette Spørgsmaal; jeg har allerede ved 1ste Behandling udtalt, hvad jeg behøver at sige derom, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa troer blev anthydet af den ærede Ordfører, at ganske isoleret kan man ikke se paa dette Forhold. Man maa ved at bedømme et Forhold til et Naboland helst se paa Forholdet i dets Helhed, ikke alene se paa, hvorledes det vil stille sig overfor Nabolandet, men ogsaa paa, hvorledes det i Nabolandet vil komme til at stille sig for vore Fiskere. Jeg kan ikke skønne rettere, end at naar man kan komme til en saadan Ordning som denne, saa vil den være tilfredsstillende. Og paa Bornholm har man ogsaa troet, at den vil være tilfredsstillende. Det er jo en Ordning indtil videre, thi kunne danske Fiskere ikke vedblive at fiskeovre ved Skane, saa kan man heller ikke træffe Andet end en foreløbig Ordning her. Jeg maa selvfølgelig forbeholde mig mine Bemærkninger andetskeds i denne Sag, og jeg maa meget tilraade at følge den ærede Ordfører paa dette Punkt og ikke de 7 Medlemmer, der have stillet et Mindretalsforslag.